

СРЕМІЯ Яна

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

<https://orcid.org/0000-0003-1526-7261>e-mail: y.yeremiia@chnu.edu.ua**МІЖДИСЦИПЛІНАРНІСТЬ, ІННОВАЦІЙНІСТЬ І ТЕХНОЛОГІЧНІСТЬ
ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ
УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

У статті розглядається проблема формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури як ключового елементу професійної підготовки педагогічних кадрів у закладах вищої освіти. Зазначено, що сучасний етап розвитку освіти в Україні потребує оновлення змісту підготовки вчителя фізичної культури відповідно до вимог Нової української школи та інноваційного освітнього середовища [1,2,5,7]. Проведено аналіз останніх досліджень, у яких розкрито структуру предметно-методичної компетентності, включно з когнітивним, діяльним, мотиваційно-ціннісним та рефлексивним компонентами [15,17]. Особлива увага приділена міждисциплінарним підходам, що інтегрують знання з педагогіки, психології, анатомії, фізіології та біомеханіки, забезпечуючи системність і цілісність професійної підготовки [5,9,18]. Окремо висвітлено роль інноваційних педагогічних технологій, зокрема проєктних методик, інтерактивного навчання та цифрових освітніх ресурсів, у формуванні професійної готовності майбутніх учителів [9,14,16]. Показано, що технологізація освітнього процесу, включно з використанням інтерактивних платформ і мобільних додатків, сприяє підвищенню ефективності навчання та розвитку професійної мобільності студентів [12,13,16]. Результати власних досліджень підтверджують ефективність інтеграції міждисциплінарності, інноваційності та технологічності в професійній підготовці майбутніх педагогів фізичної культури [15,17,18]. Практичне значення статті полягає у формуванні науково-методичних засад модернізації системи професійної підготовки, що сприяє підвищенню рівня предметно-методичної компетентності та готовності до інноваційної діяльності майбутніх учителів фізичної культури.

Ключові слова: предметно-методична компетентність; професійна підготовка; майбутні учителі фізичної культури; міждисциплінарний підхід; інноваційні педагогічні технології; технологізація навчального процесу.

<https://doi.org/10.31891/pcs.2026.1.60>

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Стаття надійшла до редакції / Received 14.02.2026

Прийнята до друку / Accepted 18.03.2026

Опубліковано / Published 26.03.2026

© СРЕМІЯ Яна

**1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У
ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ
ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ
ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ**

Сучасний етап розвитку освіти в Україні характеризується активними процесами модернізації змісту професійної підготовки педагогічних кадрів відповідно до вимог реформування освітньої галузі та впровадження концепції Нової української школи. У цих умовах особливої актуальності набуває проблема підготовки конкурентоспроможного вчителя фізичної культури, здатного ефективно організувати освітній процес, застосовувати інноваційні педагогічні технології та сприяти формуванню культури здорового способу життя учнів.

Сучасний учитель фізичної культури має не лише володіти методикою навчання

рухових дій, а й бути готовим до використання здоров'язбережувальних технологій, індивідуалізації навчального процесу, інтеграції різних видів рухової активності та застосування цифрових інструментів для моніторингу фізичного стану учнів [1,2].

Водночас у практиці діяльності закладів загальної середньої освіти спостерігається певна невідповідність між рівнем професійної підготовленості випускників закладів вищої освіти та сучасними вимогами до професійної діяльності вчителя фізичної культури. Це зумовлює необхідність удосконалення системи професійної підготовки майбутніх фахівців, зокрема у напрямі формування їхньої предметно-методичної компетентності.

Особливого значення набуває впровадження міждисциплінарного підходу, інноваційних педагогічних технологій та

сучасних освітніх інструментів, що забезпечують технологізацію професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Проблема професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури є предметом дослідження багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців.

Теоретичні та методичні засади фізичного виховання, а також питання професійної підготовки фахівців цієї галузі висвітлено у працях Б. Шияна [1], Т. Круцевич [2], М. Носка [3], Ю. Мосейчука [4,5] та інших учених. У їхніх дослідженнях розкрито закономірності організації фізичного виховання школярів, особливості методики навчання рухових дій та роль фізичної культури у формуванні здорового способу життя учнів. Аналогічні проблеми висвітлюються у зарубіжних публікаціях, зокрема у працях Iermakov et al. [13], Podrigalo et al. [12], Galan et al. [11], де підкреслено необхідність інтеграції знань з фізіології, психології та педагогіки у професійній підготовці учителів фізичної культури.

Особливості формування професійної компетентності майбутніх учителів фізичної культури досліджуються у працях сучасних науковців, які наголошують на необхідності оновлення змісту професійної підготовки відповідно до вимог сучасної освіти та впровадження компетентнісного підходу у підготовці педагогічних кадрів [6,7,8,10].

У попередніх дослідженнях нами обґрунтовано, що предметно-методична компетентність майбутнього вчителя фізичної культури є інтегративним утворенням, яке поєднує систему професійних знань, методичних умінь і педагогічних якостей, необхідних для ефективної організації освітнього процесу з фізичного виховання [15].

Водночас нами також підкреслено, що одним із важливих чинників модернізації професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури є необхідність реагування на сучасні соціальні виклики, зокрема погіршення стану здоров'я учнівської молоді, зниження рівня їхньої рухової активності та

поширення малорухливого способу життя [16].

Окрему увагу дослідники приділяють використанню інноваційних педагогічних технологій та цифрових інструментів у процесі професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, що сприяє підвищенню ефективності освітнього процесу та розвитку професійної компетентності студентів [9,14,17,18].

3. ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Проблема формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури в сучасній системі вищої освіти залишається актуальною та недостатньо дослідженою. Попередні наукові праці приділяли значну увагу окремим аспектам професійної підготовки, зокрема методичним та педагогічним компонентам [1,2,3,5,6]. Так, Т. Круцевич [1] та Б. Шиян [2] розкривали загальні теоретико-методичні засади навчання фізичного виховання, проте не аналізували комплексно інтеграцію міждисциплінарних знань із психології, анатомії, біомеханіки та фізіології. М. Носко [3] досліджував теоретичні основи професійної компетентності, проте акцент був зроблений переважно на когнітивній сфері, без глибокого аналізу діяльнісних та рефлексивних компонентів компетентності. Аналіз публікацій О. Андрєєвої [9] і Л. Суценка [5] показав, що питання впровадження інноваційних технологій у підготовку майбутніх учителів фізичної культури розкривалося частково, часто обмежуючись використанням окремих цифрових ресурсів або проектних методів.

Невирішеними залишаються такі ключові аспекти:

- **Системна інтеграція міждисциплінарних знань і практичних навичок** у структурі предметно-методичної компетентності, що дозволяє майбутньому вчителю забезпечувати цілісну педагогічну діяльність [6,18].

- **Комплексне використання інноваційних педагогічних технологій та цифрових освітніх інструментів**, які формують як когнітивні, так і діяльнісні та

мотиваційно-ціннісні компоненти компетентності [14,16].

• **Технологізація професійної підготовки**, що включає застосування інтерактивних платформ, мобільних додатків та модульних систем навчання для ефективного прогнозування результатів освітнього процесу [12,13,16].

• **Розробка методичних моделей та алгоритмів формування предметно-методичної компетентності**, адаптованих до сучасних вимог Нової української школи, яка передбачає активізацію особистісного та творчого потенціалу студентів [1,7,15].

Власні попередні дослідження свідчать, що інтеграція зазначених підходів у систему підготовки майбутніх учителів фізичної культури сприяє підвищенню їхньої професійної мобільності та готовності до інноваційної педагогічної діяльності. [15,17,18].

Таким чином, стаття присвячена вирішенню тих аспектів формування предметно-методичної компетентності, які раніше залишалися недостатньо опрацьованими: системній інтеграції міждисциплінарних знань, комплексному використанню інноваційних технологій та технологізації освітнього процесу. Запропоновані методичні підходи спрямовані на створення більш ефективної моделі підготовки майбутніх учителів фізичної культури, здатної відповідати сучасним викликам освіти [17,18].

4. ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є теоретичне обґрунтування ролі міждисциплінарності, інноваційності та технологічності у формуванні предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури у процесі їхньої професійної підготовки у закладах вищої освіти.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБґРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

5.1. Сутність предметно-методичної компетентності

Предметно-методична компетентність є ключовою складовою професійної компетентності майбутнього вчителя

фізичної культури, яка забезпечує ефективну організацію навчально-виховного процесу та формування здорового способу життя учнів [15,17]. Вона виступає як інтегративна якість, що поєднує **професійні знання, педагогічні уміння, практичні навички та ціннісні орієнтації**, необхідні для сучасної школи [1,2,3].

Науковці визначають основні компоненти предметно-методичної компетентності:

▪ **Когнітивний компонент** – включає знання з теорії і методики фізичного виховання, педагогіки, психології, анатомії, фізіології та біомеханіки [1,3,15]. Він забезпечує розуміння закономірностей розвитку фізичних якостей учнів, організаційних принципів навчальних занять, а також особливостей використання інноваційних технологій у фізичному вихованні. Наприклад, студент повинен володіти знаннями про різні методи оцінювання фізичної підготовки та вміти планувати заняття з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей [2,5].

▪ **Діяльнісний компонент** – формує практичні уміння організації та проведення навчальних занять, розробки навчальних планів та методичних матеріалів, впровадження інноваційних педагогічних технологій [6,15]. Він передбачає здатність студента створювати проекти фізкультурно-оздоровчих заходів, проводити інтерактивні заняття, застосовувати цифрові платформи для відстеження прогресу учнів [5,9]. Діяльнісний компонент є основою професійної мобільності майбутнього вчителя.

▪ **Мотиваційно-ціннісний компонент** – охоплює внутрішню готовність до педагогічної діяльності, позитивне ставлення до фізичного виховання, ціннісне усвідомлення значущості здорового способу життя та розвитку учнів [3,5,15]. Саме цей компонент визначає, наскільки студент здатний мотивувати учнів до активності, формувати у них ціннісні орієнтири, залучати до спортивних та оздоровчих заходів.

▪ **Рефлексивний компонент** – передбачає здатність до аналізу власної педагогічної діяльності, корекції методичних підходів, оцінювання ефективності навчального процесу та прийняття

обґрунтованих педагогічних рішень [15,18]. Наприклад, студент може проводити самооцінку проведеного заняття з фізкультури, визначати сильні та слабкі сторони, а також вносити зміни у методичний план для підвищення ефективності [17].

Сучасні підходи до формування предметно-методичної компетентності підкреслюють її **інтегративний і динамічний характер**: компетентність не є статичною якістю, вона розвивається протягом усього навчання та практичної діяльності [1,2,6,15]. Вона включає **систему професійних знань і методичних умінь, здатність адаптуватися до нових педагогічних викликів, впроваджувати інновації та цифрові технології**, а також формувати культуру здорового способу життя у школярів [5,9,15].

Попередні проведені нами дослідження [15,17,18] підтверджують, що формування предметно-методичної компетентності відбувається найефективніше через **комплексне поєднання міждисциплінарних знань, активних та інтерактивних методів навчання, проектних і цифрових технологій**. Наприклад, студенти, які брали участь у розробці та проведенні спортивно-оздоровчих проєктів із застосуванням цифрових платформ для моніторингу прогресу учнів, продемонстрували значне підвищення рівня сформованості когнітивного, діяльнісного та рефлексивного компонентів компетентності [15,17].

Таким чином, предметно-методична компетентність є **ключовою інтегративною характеристикою професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури**, яка забезпечує:

- ✓ готовність до професійної діяльності у сучасній школі;
- ✓ ефективне використання інноваційних педагогічних і цифрових технологій;
- ✓ розвиток самостійності та професійної мобільності;
- ✓ формування здорового способу життя та ціннісного ставлення до фізичного виховання серед учнів [1,3,5,15,17,18].

5.2 Міждисциплінарний підхід у професійній підготовці

Міждисциплінарний підхід у підготовці майбутніх учителів фізичної культури є одним із ключових засобів забезпечення

цілісності та комплексності професійної компетентності. Він передбачає **системну інтеграцію знань із педагогіки, психології, анатомії, фізіології, біомеханіки, медико-біологічних дисциплін та теорії й методики фізичного виховання** [3,9,15]. Такий підхід дозволяє студентам формувати цілісне бачення освітнього процесу, розуміти взаємозв'язок між фізичними навантаженнями, психофізіологічними особливостями учнів та ефективними методами навчання.

Використання міждисциплінарності сприяє розвитку **системного мислення у студентів**, що є необхідною умовою для ефективного проєктування навчальних занять. Особливе значення міждисциплінарний підхід має у **плануванні та реалізації інноваційних навчальних проєктів**. Так, у власних дослідженнях [15,17] встановлено, що студенти, які одночасно застосовували знання з педагогіки, психології та методики фізичного виховання, більш ефективно організовували спортивно-оздоровчі заходи для учнів, враховуючи їхній вік, рівень фізичної підготовки та мотиваційний потенціал. Це, у свою чергу, підвищувало результативність занять і сприяло формуванню у школярів стійких ціннісних орієнтирів щодо здорового способу життя.

Крім того, міждисциплінарний підхід стимулює **креативність та педагогічну гнучкість** студентів. Інтегруючи знання з різних галузей науки, майбутні вчителі фізичної культури здатні адаптувати методики та технології під специфічні потреби учнів, створювати авторські освітні програми та застосовувати інноваційні методи навчання [1,5,9].

Важливим аспектом міждисциплінарності є **формування у студентів здатності до самостійного пошуку знань і їх інтеграції в практичну діяльність**. Це особливо актуально в умовах швидких змін освітнього середовища та розвитку технологій. Студенти, які володіють міждисциплінарними компетентностями, можуть швидко адаптуватися до нових методик, аналізувати навчальні ситуації з точки зору кількох дисциплін одночасно та приймати обґрунтовані педагогічні рішення [15,17,18].

Найважливішим є те, що міждисциплінарний підхід **посилює практичну спрямованість професійної підготовки**. Завдяки інтеграції знань, студенти можуть ефективно проводити навчальні заняття, спортивні і оздоровчі заходи, а також оцінювати стан здоров'я та фізичний розвиток учнів [2,3,15]. Це сприяє формуванню у майбутніх учителів фізичної культури високого рівня предметно-методичної компетентності, який забезпечує **професійну мобільність, адаптивність та готовність до впровадження інноваційних освітніх технологій** [9,15,17,18].

Таким чином, міждисциплінарний підхід є **основою системності та ефективності підготовки майбутніх учителів фізичної культури**, поєднуючи науково-теоретичні знання, практичні навички та педагогічну гнучкість у професійній діяльності. Він створює умови для **цілісного розвитку професійних компетентностей**, дозволяє інтегрувати інноваційні методики та технології, а також формує готовність студентів до вирішення складних педагогічних задач у сучасній школі [1,9,15,17,18].

5.3 Інноваційні педагогічні технології

Сучасна система професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури неможлива без **активного впровадження інноваційних педагогічних технологій**, що забезпечують високий рівень предметно-методичної компетентності студентів [2,5,9,15]. Інновації дозволяють не лише підвищити ефективність навчання, але й формувати у студентів **креативність, професійну мобільність та здатність до адаптації** в умовах швидких змін освітнього середовища.

Серед найбільш ефективних технологій виділяють **проектні технології**, які передбачають створення студентами власних навчальних або спортивно-оздоровчих проєктів. Виконання таких проєктів дозволяє майбутнім учителям фізичної культури **поєднувати теоретичні знання з практичними навичками**, планувати заняття з урахуванням вікових, фізіологічних та психологічних особливостей учнів, а також оцінювати ефективність педагогічних рішень [15,17]. Наприклад, студенти розробляють і реалізують проєкти оздоровчих програм для

різних вікових груп, використовуючи знання з анатомії, фізіології та біомеханіки.

Інтерактивні методи навчання також відіграють ключову роль у підготовці майбутніх учителів фізичної культури. До них належать моделювання навчальних ситуацій, ділові ігри, методи "живої лабораторії", симуляції та кейс-стаді. Такі підходи сприяють розвитку **комунікативних, організаційних та аналітичних навичок** студентів, дозволяють відпрацьовувати педагогічні рішення у безпечному навчальному середовищі та підвищують ефективність засвоєння методичних прийомів [3,9]. Наприклад, симуляції спортивних уроків дають змогу студентам протестувати різні методики навчання та адаптувати їх під різні групи учнів.

Цифрові освітні технології включають використання мобільних додатків, інтерактивних платформ, онлайн-тренажерів, відеоаналізу рухових дій та дистанційних курсів [1,2,5,17]. Використання цих інструментів дозволяє студентам **моніторити фізичний розвиток учнів, аналізувати техніку виконання вправ, організовувати дистанційне навчання та створювати інтерактивні уроки**. Ще одним важливим напрямом є **технології здоров'язбереження**, що включають інтеграцію рухової активності з психологічними та оздоровчими методиками. Студенти набувають навичок впровадження програм профілактики порушень постави, стресостійкості та оптимізації фізичних навантажень [15,18]. Це дозволяє майбутнім учителям фізичної культури не лише навчати руховим навичкам, а й формувати у школярів ціннісні орієнтири щодо здорового способу життя.

У власних дослідженнях [15,17] встановлено, що **поєднання проєктних технологій, інтерактивних методів та цифрових платформ значно підвищує рівень предметно-методичної компетентності студентів**, їхню готовність до інноваційної педагогічної діяльності та здатність ефективно організовувати освітній процес.

Таким чином, інноваційні педагогічні технології є **основою сучасної професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури**, забезпечують комплексне формування предметно-методичної

компетентності та готують студентів до ефективної педагогічної діяльності в умовах швидкозмінного освітнього середовища [1,9,15,17,18].

5.4 Технологічність освітнього процесу

Технологічність професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури передбачає **системне та прогнозоване використання педагогічних технологій**, що забезпечує не лише формування знань і навичок, але й розвиток професійної компетентності студентів у цілому [2,3]. Технологічний підхід дозволяє планувати навчальний процес таким чином, щоб кожен етап навчання мав **чіткі цілі, алгоритми реалізації та критерії оцінки результатів**, що забезпечує високу ефективність підготовки майбутніх педагогів [9,17].

Особливо важливим є впровадження **цифрових освітніх ресурсів** у навчальний процес. Це можуть бути інтерактивні платформи для створення та проведення уроків, електронні тренажери для розвитку фізичних навичок, онлайн-симуляції рухових дій, а також бази даних з відеоаналізом техніки виконання вправ [1,2,15]. Сучасні технології також включають **системи моніторингу та оцінки ефективності освітнього процесу**. Це автоматизовані платформи, які відстежують успішність студентів у практичних заняттях, оцінюють їхні методичні та організаційні навички, а також допомагають адаптувати навчальні програми під індивідуальні потреби групи [9,17]. Використання таких інструментів сприяє **об'єктивній оцінці рівня сформованості предметно-методичної компетентності**, підвищує мотивацію студентів та створює умови для зворотного зв'язку між викладачем і студентами.

Крім того, технологічність включає **впровадження інтегрованих цифрових курсів та дистанційних програм навчання**, що дозволяють поєднувати аудиторну та позааудиторну діяльність, зокрема роботу у віртуальних лабораторіях фізичного виховання та здоров'язбереження [2,15,18]. Це надає студентам можливість працювати над методичними кейсами, планувати заняття та проводити відеоаналіз рухових вправ у режимі онлайн, що значно підвищує **самостійність, відповідальність та педагогічну компетентність**.

У власних дослідженнях [15,17,18] було встановлено, що системне поєднання технологічного підходу з інноваційними педагогічними та міждисциплінарними методиками **підвищує ефективність формування предметно-методичної компетентності студентів**, розвиває їхню здатність швидко адаптуватися до нових освітніх умов та ефективно організовувати освітній процес у школі.

Таким чином, технологізація професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури є **невід'ємною складовою сучасного освітнього процесу**, що забезпечує системність, результативність та адаптивність навчання, інтегрує цифрові ресурси та інноваційні методики, формує високий рівень предметно-методичної компетентності та готує студентів до ефективної педагогічної діяльності у сучасній школі [3,5,15,18].

6. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Проведений аналіз підтверджує, що предметно-методична компетентність є центральною складовою професійної компетентності майбутніх учителів фізичної культури, яка визначає здатність ефективно організовувати навчальний процес, застосовувати сучасні методики та інтегрувати інноваційні технології [1, 2, 16]. Власні попередні дослідження [16] показали, що студенти, які активно формували всі компоненти цієї компетентності (когнітивний, діяльнісний, мотиваційно-ціннісний та рефлексивний), демонструють високий рівень готовності до професійної діяльності та самостійного педагогічного планування.

Інтеграція педагогіки, психології, анатомії, фізіології та біомеханіки дозволяє формувати системне бачення професійної діяльності та підвищує адаптивність майбутніх учителів [4, 5, 6, 18].

Використання проєктних методів, інтерактивних і цифрових технологій забезпечує розвиток творчих здібностей та професійної мобільності студентів [6, 7, 10, 12]. Наші дослідження [16] свідчать, що інтеграція цифрових освітніх платформ підвищує якість опанування методики

навчання та сприяє формуванню навичок самостійного педагогічного аналізу.

Системне використання цифрових ресурсів, інтерактивних платформ та мобільних додатків дозволяє прогнозувати результати навчання, підвищує залученість студентів та ефективність контролю [13, 14, 16]. Спостереження [17] показують, що студенти, які регулярно використовують цифрові інструменти для оцінювання технічних та фізичних умінь учнів, демонструють кращу педагогічну підготовленість та впевненість у власних методичних рішеннях.

Формування предметно-методичної компетентності через міждисциплінарність та інноваційні технології сприяє розвитку професійної мобільності, здатності швидко адаптуватися до нових умов освітнього середовища та впроваджувати сучасні методики [5, 8, 16]. Практичні дослідження показали, що студенти, які працюють із проєктними та інтерактивними методами,

легше інтегрують нові підходи у власну педагогічну діяльність [16, 18].

Отримані дані [16, 17] підтверджують, що мотиваційно-ціннісний та рефлексивний компоненти визначають ефективність застосування знань та умінь на практиці. Студенти, які усвідомлюють цінність фізичного виховання та здатні аналізувати власну діяльність, більш успішно організують уроки та позакласні заходи, спрямовані на розвиток фізичних, соціальних та комунікативних навичок учнів.

Перспективи подальших досліджень. Необхідно продовжити експериментальне вивчення педагогічних умов формування предметно-методичної компетентності із використанням цифрових технологій, міждисциплінарних програм та інноваційних методик навчання. Подальші дослідження можуть включати розробку інтегрованих моделей підготовки майбутніх учителів фізичної культури з метою підвищення якості освіти та адаптації до викликів сучасної школи [16, 17, 18].

Література

1. Круцевич Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання. Київ: Олімпійська література, 2017. 384 с.
2. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Тернопіль: Богдан, 2018. 272 с.
3. Носко М. О. Теоретичні основи фізичного виховання. Київ: Вища школа, 2016. 320 с.
4. Грибан Г. П. Методика викладання фізичного виховання у закладах освіти. Житомир, 2019. 456 с.
5. Сущенко Л. П. Теоретико-методичні основи підготовки майбутніх учителів фізичної культури. Київ, 2018. 312 с.
6. Пальчук М. Б. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури. Луцьк, 2020. 268 с.
7. Мосейчук Ю. Ю. Теорія і методика викладання фізичного виховання у закладах освіти. Чернівці, 2017. 296 с.
8. Мосейчук Ю. Ю., Кузьмінський А. І. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури. Чернівці, 2019. 284 с.
9. Андреева О. В. Теорія і технології оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Київ, 2019. 340 с.
10. Galan Y., Nakonechnyi I., Moseychuk Y. Improving the psychophysiological condition of secondary school learners through the Olympic education program. Retos. 2023. № 44. P. 15–23.
11. Podrigalo L., Iermakov S., Romanenko V. Psychophysiological features of students engaged in sports activity. Journal of Physical Education and Sport. 2021. Vol. 21 (5). P. 2472–2480.
12. Iermakov S., Podrigalo L., Romanenko V. Physical education and health of students: modern challenges. Journal of Physical Education and Sport. 2022. Vol. 22 (6). P. 3021–3030.
13. Krutsevych T., Marchenko O. Physical education of schoolchildren: modern approaches. Physical Education and Sport Pedagogy. 2021. Vol. 26 (3). P. 215–230.
14. Borysova O., Shynkaruk O. Modern technologies in sports training and physical education. Journal of Human Sport and Exercise. 2022. Vol. 17 (1). P. 101–115.
15. Єремія Я. І. Предметно-методична компетентність майбутніх учителів фізичної культури: до питання структури. Pedagogical Innovations. 2022. № 5. С. 45–56.
16. Мосейчук Ю. Ю., Єремія Я. І. Погіршення стану здоров'я учнівської молоді як чинник модернізації підготовки майбутніх учителів фізичної культури. Education and Health. 2023. Т. 9, № 2. С. 78–92.
17. Єремія Я. І., Єремія І. Р. Формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. Ukrainian Journal of Physical Education. 2024. Т. 12, № 1. С. 33–50.
18. Єремія Я. І. Міждисциплінарні підходи до формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. Pedagogical Perspectives. 2023. Т. 6, № 4. С. 67–81.

References

1. Krutsevych T. Yu. Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia. Kyiv: Olimpiiska literatura, 2017. 384 p.

2. Shyian B. M. Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia shkoliariv. Ternopil: Bohdan, 2018. 272 p.
 3. Nosko M. O. Teoretychni osnovy fizychnoho vykhovannia. Kyiv: Vyshcha shkola, 2016. 320 p.
 4. Hryban H. P. Metodyka vykladannia fizychnoho vykhovannia u zakladakh osvity. Zhytomyr, 2019. 456 p.
 5. Sushchenko L. P. Teoretyko-metodychni osnovy pidhotovky maibutnikh uchyteliv fizychnoi kultury. Kyiv, 2018. 312 p.
 6. Palchuk M. B. Profesiina pidhotovka maibutnikh uchyteliv fizychnoi kultury. Lutsk, 2020. 268 p.
 7. Moseychuk Yu. Yu. Teoriia i metodyka vykladannia fizychnoho vykhovannia u zakladakh osvity. Chernivtsi, 2017. 296 p.
 8. Moseychuk Yu. Yu., Kuzminskyi A. I. Profesiina pidhotovka maibutnikh uchyteliv fizychnoi kultury. Chernivtsi, 2019. 284 p.
 9. Andrieieva O. V. Teoriia i tekhnologii ozdorovcho-rekreatsiinoi rukhovoï aktyvnosti. Kyiv, 2019. 340 p.
 10. Galan Y., Nakonechnyi I., Moseychuk Y. Improving the psychophysiological condition of secondary school learners through the Olympic education program. Retos. 2023. No. 44. P. 15–23.
 11. Podrigalo L., Iermakov S., Romanenko V. Psychophysiological features of students engaged in sports activity. Journal of Physical Education and Sport. 2021. Vol. 21 (5). P. 2472–2480.
 12. Iermakov S., Podrigalo L., Romanenko V. Physical education and health of students: modern challenges. Journal of Physical Education and Sport. 2022. Vol. 22 (6). P. 3021–3030.
 13. Krutsevych T., Marchenko O. Physical education of schoolchildren: modern approaches. Physical Education and Sport Pedagogy. 2021. Vol. 26 (3). P. 215–230.
 14. Borysova O., Shynkaruk O. Modern technologies in sports training and physical education. Journal of Human Sport and Exercise. 2022. Vol. 17 (1). P. 101–115.
 15. Yermiia Ya. I. Subject-method competence of future physical education teachers: on the issue of structure. Pedagogical Innovations. 2022. No. 5. P. 45–56.
 16. Moseychuk Yu. Yu., Yermiia Ya. I. Deterioration of the health status of student youth as a factor in modernization of professional training of future physical education teachers. Education and Health. 2023. Vol. 9 (2). P. 78–92.
 17. Yermiia Ya. I., Yermiia I. R. Formation of subject-method competence of future physical education teachers. Ukrainian Journal of Physical Education. 2024. Vol. 12 (1). P. 33–50.
 18. Yermiia Ya. I. Interdisciplinary approaches to the formation of subject-method competence of future physical education teachers. Pedagogical Perspectives. 2023. Vol. 6 (4). P. 67–81.
-

Abstract

YEREMIIA Yana

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

INTERDISCIPLINARITY, INNOVATIVENESS, AND TECHNOLOGICAL APPROACHES IN THE FORMATION OF SUBJECT-METHODOLOGICAL COMPETENCE OF FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS

The article examines the problem of developing subject-methodological competence of future physical education teachers as a key component of their professional training in higher education institutions. It is emphasized that the current stage of educational development in Ukraine requires updating the content of teacher preparation according to the requirements of the New Ukrainian School and an innovative educational environment [1,2,5,7]. A thorough analysis of recent studies highlights the structure of subject-methodological competence, which includes cognitive, activity-based, motivational-value, and reflective components [15,17]. Particular attention is paid to interdisciplinary approaches that integrate knowledge from pedagogy, psychology, anatomy, physiology, and biomechanics, ensuring the systemic and holistic nature of professional training [5,9,18]. The role of innovative pedagogical technologies, including project-based methods, interactive learning, and digital educational resources, in forming professional readiness is emphasized [9,14,16]. It is demonstrated that the technologization of the educational process, including the use of interactive platforms and mobile applications, enhances learning effectiveness and develops students' professional mobility [12,13,16]. Results of our own research confirm the effectiveness of integrating interdisciplinary, innovative, and technological approaches in the professional preparation of future physical education teachers [15,17,18]. The practical significance of the study lies in the development of scientifically grounded methodological principles for modernizing professional training, contributing to the enhancement of subject-methodological competence and readiness for innovative activity among future teachers of physical education.

Keywords: subject-methodological competence; professional training; future physical education teachers; interdisciplinary approach; innovative pedagogical technologies; technologization of the educational process.
